

عنوان مقاله:

بررسی حاشیه نشینی شهری

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

اصغر محمدی - استادیار گروه جامعه شناسی واحد دهقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهقان، ایران

رحیم کریمی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی اقتصاد و توسعه دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان، ایران

خلاصه مقاله:

حاشیه نشینی پدیده ای اجتماعی است که همراه با گسترش آن شاهد افزایش ناامنی، بزهکاری، جرم و جنایت و... در جامعه هستیم. حاشیه نشینی با تحت تاثیر قرار دادن امنیت اجتماعی بویژه فراهم کردن بستر لازم برای ارتکاب جرایم همواره مورد توجه مدیران سیاسی فضای شهری بوده است. باید گفت در صورت بی اهمیتی به موضوع مورد مطالعه، جامعه در حوزه های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی نیز دچار بحران خواهد شد. چرا که همیشه حاشیه ها متن را تهدید می کنند. ناامنی در حاشیه طبیعتا در متن نیز اثر گذار خواهد بود. جامعه ناامن به هیچ عنوان توسعه پیدا نخواهد کرد. این معضل چهره و سیمای شهر را بد قیافه و زشت می نماید و باعث تشدید دوگانگی در جامعه شهری، افزایش فاصله طبقاتی و بسیاری از مشکلات دیگر می گردد. بر این اساس حاشیه نشینی یک مسئله و عارضه شهری است که منبع اصلی بسیاری از بزهکاری ها و جرم ها می باشد. افرادی که در مناطق حاشیه نشین زندگی می کنند از ساخت قدرت و سیاست عمومی جامعه جدایی یافته و به عنوان گروهیست اجتماعی قلمداد می گردند و از نظر اجتماعی دارای موقعیتی ضعیف بوده و در طبقه های پایین اجتماع قرار دارند. به لحاظ موقعیت مکانی و اقلیمی مدارس حاشیه شهر (محروم و مهاجرنشین بودن) در کنار عوامل متعددی که باعث افت تحصیلی درآموزش و پرورش می شوند؛ عامل موثر و افزایش دهنده دیگری به نام فقر محیطی مزید بر علت شده که می توان با شناسایی آن و به کمک کارشناسان در تسریع رفع موانع برای برنامه ریزی هرچه کامل تر، صرفه جویی در هزینه ها و زمان، هدایت دانش آموزان مقاطع مختلف در مسیرهای اصلی زندگی و ایجاد انگیزه برای ادامه تحصیل، آینده ی پربارتر و کاهش تبعیض و نابرابری ها در منطقه محروم و مناطق روستایی باشد.

کلمات کلیدی:

اعتیاد، اقتصاد، حاشیه نشینی، جامعه، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2005819>

